



ФИЛОЗОФСКИ ФАКУЛТЕТ У НИШУ

Број:

10/4-14

ИЗВЕШТАЈ О УРАЂЕНОМ МАСТЕР РАДУ

Датум:

7.3.2017.

Наставно-научном већу Филозофског факултета Универзитета у Нишу
подносимо следећи извештај:

ИЗВЕШТАЈ О УРАЂЕНОМ МАСТЕР РАДУ

I ПОДАЦИ О КОМИСИЈИ:

1. Састав комисије:

1. Др Бисера Јевтић, ванредни професор
2. Др Марија Јовановић, доцент
3. Др Зоран Станковић, доцент

2. Одлука Већа департмана за педагогију број 10/4-70 од 31. октобра 2016. године.

II ПОДАЦИ О КАНДИДАТУ:

1. Име, име једног родитеља, презиме
Милош Љубиша Илић
2. Година уписа на мастер академске студије
2014/2015.
3. Назив студијског програма
Мастер академске студије педагогије

III НАСЛОВ –МАСТЕР РАДА:

*Интерактивни однос агенаса социјализације и њихов утицај на социјално понашање ученика
основно-школског узраста*

IV ПРЕГЛЕД -МАСТЕР РАДА:

Навести кратак садржај са знаком броја страна поглавља, слика, шема, графика и сл.

Структура мастер рада састоји се из теоријског приступа проблему, методолошког приступа проблему истраживања, анализе и интерпретације резултата истраживања, закључних разматрања и прилога који представљају истраживачке инструменте. Теоријски оквир истраживања чине следеће целине:

УВОД.....

I ТЕОРИЈСКИ ДЕО.....

1. Појам и значај социјализације.....

2. Агенси социјализације.....

2.1. Породица као агенс социјализације.....

2.2. Вршњаци као агенси социјализације.....

2.3. Школа као агенс социјализације.....

2.4. Средства масовног информисања као агенси социјализације.....

3. Значај сарадње породице и школе у циљу социјализације ученика.....

3.1. Облици сарадње породице и школе.....

4. Друштвена повезаност породице и школе.....

4.1. Доприноси школе грађењу партнерства са родитељима: улога директора и наставника.....

4.2. Улога наставника у развијању сарадње са родитељима.....

5. Проблеми савремене породице у социјализацији деце.....

6. Досадашња истраживања о утицају сарадње породице и школе на социјални развој ученика.....

II МЕТОДОЛОШКИ ДЕО.....

1. Проблем истраживања.....

2. Предмет истраживања.....

3. Циљ истраживања.....

4. Задаци истраживања.....

5. Хипотезе истраживања.....

6. Варијабле истраживања.....

7. Методе, технике, инструменти истраживања.....

8. Организација и ток истраживања.....

9. Популација и узорак истраживања.....

10. Статистичка обрада података.....

III АНАЛИЗА И ИНТЕРПРЕТАЦИЈА РЕЗУЛТАТА.....

1. Мерење поузданости инструмента.....

2. Факторска анализа.....

3. Ставови родитеља о важности сарадње са наставницима за социјално понашање њихове деце.....

4. Начини комуникације породице и школе.....

5. Учешће родитеља у доношењу битних одлука у школи.....

6. Помоћ школе родитељима око њихових здравствених, стамбених и социјалних питања.....

7. Дискусија резултата.....



ФИЛОЗОФСКИ ФАКУЛТЕТ У НИШУ

ИЗВЕШТАЈ О УРАЂЕНОМ МАСТЕР РАДУ

Број:

10/4-14

Датум:

07.03.2017.

ЗАКЉУЧНА РАЗМАТРАЊА СА ПЕДАГОШКИМ ИМПЛИКАЦИЈАМА.....
ЛИТЕРАТУРА.....
ПРИЛОЗИ.....
ПРИЛОГ 1 - Скала о утицају сарадње породице и школе на социјално понашање ученика основно-школског узраста (УСПШСПУ).....

Закључак представља есенцијалну интегрисаност добијених резултата истраживања и теоријског дела рада.

Укупан број коришћених библиографских јединица у раду износи 39, од чега је коришћена у великој мери и инострана литература на енглеском и другим релевантним језицима. Рад садржи 17 табела.

Укупан број страница мастер рада, укључујући литературу и прилоге који представљају инструменте, износи 81.

V ВРЕДНОВАЊЕ ПОЈЕДИНИХ ДЕЛОВА -МАСТЕР РАДА:

Агенсе социјализације најчешће представљају особе које свесно и намерно утичу на формирање понашања детета и са којима је дете у трајној вези: родитељи, васпитачи, наставници.

У васпитно-образовном раду неопходна је сарадња породице и школе. То је један од услова за испољавање позитивних ефеката васпитно-образовног процеса. Реализација васпитно-образовног рада, поред константне сарадње, подразумева и саму заинтересованост родитеља за неки од облика сарадње. Од тога зависи и сам исход сарадње између породице и школе. Потреба да се повећају и усаврше знања родитеља о самом процесу развоја деце, о томе како деца уче и шта сваки родитељ очекује од детета. Наравно, очекивања нису иста и сваки родитељ за своје дете жели најбоље и труди се да му то и пружи, а све то у складу са својим могућностима, а и могућностима самог детета. Породица је узор и модел детету за усвајање друштвено-социјалних облика понашања и изградње основних црта личности. Њена сарадња са школом треба да се остварује од тренутка када дете постане полазник образовне установе. Васпитање и образовање су брига и породице и школе и без њиховог заједничког залагања јавиће се пропусти у постизању васпитно-образовних и наставних циљева и задатака. Породица треба стално да сарађује са школом, где би наставници образовали родитеље и дали им неке битне информације о деци, али и обрнуто. Та сарадња између породице и школе треба заједнички да се планира и остварује. Школа као институција треба да поред познавања ученика, упозна и породицу из које он долази, док се са друге стране од породице очекује да ту сарадњу прихвати и да школу види као институцију која ће јој увек изаћи у сусрет.

У данашњим условима живота једно од основних очекивања родитеља од школе је управљање понашањем ученика и обезбеђивање безбедног и здравог окружења за њихову децу и њихов социјални развој. Безбедност ученика у школама и појава насиља у њима тема су бројних медија и научних скупова. Вршњачко насиље јесте у порасту и за њега је одговорно целокупно друштво, међутим, често су родитељи ти од којих деца науче да буду насилна.

У васпитно-образовном раду неопходна је сарадња породице и школе. То је један од услова за испољавање позитивних ефеката васпитно-образовног процеса. Због тога се као проблем овог истраживања поставља питање: *У којој мери и на које начине се сарадњом породице и школе може утицати на социјално понашање ученика основно-школског узраста?*

Циљеви истраживања

Циљ истраживања произилази из предмета истраживања и њега можемо сагледати кроз следеће нивое:

- Теоријски циљ - проучавањем литературе сагледати повезаност породице и школе и њихов утицај на социјално понашање ученика основно-школског узраста.
- Сазнајни циљ - емпиријским путем утврдити облике сарадње између породице и школе у циљу социјалног развоја ученика, увидети заинтересованост родитеља за сарадњу са образовним институцијама и испитати проблеме са којима се родитељи суочавају у сарадњи са школом.
- Апликативни циљ - кроз реализовано истраживање утврдити утицај сарадње породице и школе на социјално понашање ученика основно - школског узраста.

У овом истраживању анкетирани су родитељи ученика основних школа у Лесковцу. Узорак истраживања је хотимичан (намерни) и пригодан.

Структура испитаника према полу

Пол родитеља	Фреквенција (f)	Проценат (%)	Кумулативни проценат (Cf)
Мушки	41	38.7	38.7
Женски	65	61.3	
Укупно	106	100.0	100.0

Подаци су приказани табеларно а за обраду података коришћен је специјализовани програм за статистичку обраду података (SPSS, верзија 20.0). Статистички параметри који су коришћени су: аритметичка средина (AS), стандардна девијација (SD), величина узорка (N), степен слодобе (df), т – тест, Ф-тест, Факторска анализа добијених резултата и Кронбах Алфа тест ради провере релијабилности инструмента.

1. ЗАКЉУЧЦИ ОДНОСНО РЕЗУЛТАТИ ИСТРАЖИВАЊА

Када је у питању став родитеља да се школи најчешће обраћају писменим путем, испитаници женског пола су давали статистички значајније одговоре, где је $p=0,00$ високо статистички значајно. На основу добијених резултата изводимо закључак да су мајке укљученији агенси у социјализацији њихове деце и да се више ослањају на комуникацију која подразумева њихову директну посету школи него ли писани облик комуникације који понекад губи на својој двосмерности. У односу на тврдњу која се односила на честе позиве родитеља на састанке од стране школе, испитаници мушког пола су давали статистички значајније одговоре, где је $p=0,00$ високо статистички значајно. Добијене резултате можемо тумачити на тај начин, да су очеви као мање укљученији агенси социјализације мање отворенији за комуникацију са школом што донекле и имплицира њихов став о



ФИЛОЗОФСКИ ФАКУЛТЕТ У НИШУ

ИЗВЕШТАЈ О УРАЂЕНОМ МАСТЕР РАДУ

Број:

10/4-14

Датум:

07.03.2017.

довољној сарадњи са школом у виду родитељских састанака који се према њиховом ставу организују довољно често.

Факторском анализом главних компоненти издвојено је седам фактора који имају највећи утицај, тј. факторско оптерећење/засићење и обухватају највећи део варијабилитета података. Издвојене факторе смо именovali у складу са одговарајућим тврдњама у скали процене: 1. фактор *Ставови родитеља о важности сарадње, начину комуникације и о одлучивању у школи за социјални развој ученика*; 2. фактор *Материјална детерминисаност различитих облика комуникације између породице и школе*; 3. фактор *Позитиван утицај сарадње породице и школе на социјално понашање ученика*; 4. фактор *Важност учешћа родитеља за интензивнију сарадњу породице*; 5. фактор *Улога родитеља као активних партнера у в-о раду школе у функцији унапређивања социјалног понашања ученика*; 6. фактор *Помоћ школе родитељима око социјалних и стамбених проблема ради интензивније међусобне сарадње*. Овим потврђујемо хипотезу да су фактори који ће се издвојити факторском анализом везани за сарадњу породице и школе и њихов утицај на социјално понашање ученика.

На основу спроведеног истраживања, као и теоријског разматрања у погледу сарадње породице и школе и њеног утицаја на социјални развој ученика, можемо закључити да је неопходна организована и планска активност школе (курсеви, семинари, трибине, предавања, дискусије) на популаризацији педагошко-психолошких знања међу родитељима, као и обука наставника у области комуникационе компетентности. Свакако, промене се не могу брзо постићи и не могу се очекивати спектакуларни резултати трајнијег карактера. Сарадња породице и школе не може се успешно спроводити без унапређивања процеса рада, трајног стручног усавршавања и познавања одређених метода, садржаја и вештине комуницирања. Да би што ефикасније „пружили“ помоћ – помогли у развоју и напредовању у учењу и понашању, сарадњом породице и школе, нужно је залагати се за подизање квалитета васпитно – образовне делатности, хуманизацију односа између наставника и ученика, деце и родитеља и стварање повољније социјалне климе у породици и школи за одвијање процеса социјализације личности. Према томе за нормалан процес развоја личности значајно је јединствено васпитно деловање родитеља као и породице и школе. С обзиром да је васпитање сложена, суптилна и деликатна делатност, веома је значајно да наставници буду оспособљени за одговарајућу комуникацију, да успоставе партнерски однос са родитељима и да буду мотивисани да што свестраније упознају родитеље и ученике. Циљ активности различитих агенаса социјализације је да нове генерације науче понашању у складу са прихваћеним друштвеним нормама и да их формира тако да понашање доприноси одржавању и функционисању друштва у коме живе. Утицај процеса социјализације, васпитања и образовања на обликовање личности и заједнице је недељив и трајан, што упућује на значај сагледавања исхода тих утицаја на нивоу индивидуалне и друштвене егзистенције.

Да би сарадња породице и школе била што успешнија, треба да се одвија континуирано, плански, систематски, са јасно утврђеним циљевима, задацима, облицима, методама, садржајима и динамиком њихове реализације. Сарадњом родитеља и школе стварају се услови за благовремену и ваљану дијагностику одређених проблема, тешкоћа у развоју, понашању и учењу. Тако се ствара могућност за уочавање и откривање узрока, те предузимање педагошких мера и поступака у циљу отклањања проблема.

На основу свега наведеног можемо закључити да већина родитеља позитивно вреднује сарадњу са школом, да је отворено за сарадњу са наставницима и стручним сарадницима у школи и да је информисано о њеном значају за социјални развој деце, као и то да већина испитаних родитеља и остварује успешну сарадњу са наставницима у испитаним школама. Овај рад, његов теоријски и методолошки део, као и анализа резултата истраживања, може послужити као основа за наредне научне радове и наредна истраживања, али и као основа за упоређивање са осталим сличним истраживањима или истраживањима на исту тему.

1. ОЦЕНА НАЧИНА ПРИКАЗА И ТУМАЧЕЊА РЕЗУЛТАТА ИСТРАЖИВАЊА

Мастер Рад под називом *Интерактивни однос агенаса социјализације и њихов утицај на социјално понашање ученика основно-школског узраста* у целини, како у теоријском тако и у методолошком делу, у потпуности је испунио постављени истраживачки циљ и истраживачке задатке. Анализа и интерпретација резултата истраживања који су обрађени адекватним методолошким поступцима, указују на постојеће стање у области интерактивног односа агенаса социјализације, у овом случају утицај истих на социјално понашање ученика основношколског узраста, што се посебно актуелизује данас у процесу реформи школског система. Тумачење и анализа резултата истраживања омогућавају сагледавање актуелног стања и пружају могућност за промене у делу имплементације програма посвећеним разматрању и објашњењу везе између прихваћености, одбачености, социјално одговорног и агресивног понашања и усмерености ка агенсима социјализације, с једне, интерактивног утицаја породице и школе, с друге стране који су се на пољу повезаности интерактивног односа и формирања личности, у школама других земаља показали изузетно успешним.

3. КОНАЧНА ОЦЕНА -МАСТЕР РАДА

Да ли је теза урађена у складу са образложењем наведеним у пријави теме ДА

Да ли теза садржи све битне елементе ДА

По чему је теза оригиналан допринос науци ДА


Недостаци тезе и њихов утицај на резултат истраживања НЕМА

VI ПРЕДЛОГ:

На основу укупне оцене тезе, комисија предлаже:

- да се мастер рад прихвати а кандидату одобри јавна одбрана ДА
- да се мастер рад враћа кандидату на дораду (да се допуни односно измени) или
- да се мастер рад одбија

ПОТПИС ЧЛАНОВА КОМИСИЈЕ


Др Бисера Јевтић, ванредни професор


Др Марија Јовановић, доцент


Др Зоран Станковић, доцент